

Het geld van oma

Blijspel in twee bedrijven

Auteur: Daniël Quintens, Dwarsstraat 8, 8470 B-Gistel (Snaaskerke)

Uitgeverij: www.cts-producties.be

Een doorsnee gezin zouden graag een appartement kopen in de stad, maar daarvoor hebben ze geen genoeg middelen, financieel dan.

Hun huisje waar ze nu wonen, gaan ze verkopen, maar dat brengt niet genoeg geld in de lade om hun droom appartement te kopen.

Oma heeft al geweigerd om geld te geven voor een nieuwe auto.

Ze zoeken een manier om toch het geld van oma te krijgen maar oma is veel slimmer en rapper dan ze denken.

Zullen ze toch slagen?

Haar kleinzoon Joeri en tevens de zoon des huizes, is de enige persoon waarin Oma haar vertrouwen kan stellen. Haar kleindochter Annick en tevens de dochter des huizes, doet ook niets anders dan haar broer pesten die een beetje anders is. Hij heeft vrouwelijke trekjes. Oma weet dat maar zegt er niets over.

Vader is nog het meest erop uit om Oma haar geld vroegtijdig in zijn bezit te krijgen en zijn vrouw die een dochter van Oma is, gelooft – uit domheid - wat vader zegt.

Maar met Oma haar plannen hadden ze geen rekening gehouden.

Rolbezetting: 3 vrouwen ----- 3 Mannen

Oma: Een dame op leeftijd

Germainetje: Een simpele huisvrouw, die alles gelooft wat haar man zegt

Louis: vader, die denkt dat hij slim is

Annick: de dochter van Germainetje en Louis, loop mee met haar ouders, want zij ruikt ook geld. Is constant haar broer aan het pesten wegens zijn anders zijn.

Zij kan kinderlijk doen

Joeri: de zoon van Germainetje en Louis – een beetje meisjesachtig, niet zo gesteld op geld en help Oma zo goed mogelijk om plan te verwezenlijken.

Notaris Vanzwiensvoorde: Een statige man.

Decor (voorstel)

Een paar zetels met een salontafeltje

Een tafel met enkele stoelen – een kast

Eén deur om van buiten naar binnen te komen

Eén deur om naar de slaapkamers te gaan

Het geld van oma

Germainetje

(Germainetje komt binnen met haar boodschappen)

Oef, was dat lang wachten bij de beenhouwer.

(ze steekt haar boodschappen weg)

Deze die voor mij stond wist niet wat ze moest hebben en dan duurt het wel heel lang.

Ik hoop dat ik alles mee gebracht heb.

(De boodschappen zijn weg)

Ik ga eens kijken of Annick al uit haar bed is.

(zij gaat naar de zijdeur en roept)

Annick....Annick

(geen antwoord)

Annick verdomme!

Kom uit je bed.7

Lange slaper

Annick!!!!

Annick

Jaaaaa... maaaaaaa

Germainetje

Komt uit je bed en een beetje rap

Het is altijd hetzelfde.... lange slaper.

Moest je moeten een gezin runnen, er zou de helft van de week geen eten in huis zijn.

Ik heb al boodschappen gedaan en normaal is dat uw werk.

Annick

Maar ma, ik ben een beetje ziek.

Germainetje

Dat kan geen kwaad, kom maar rap.

Straks is Oma hier, en je weet het hé...

Zij kan niet verdragen dat er lang geslapen wordt.

En Joeri is ook al weg.

(Annick komt al geeuwend te voorschijn)

Ah, je bent daar.

Je weet het hé, als oma binnenkomt en je bent nog niet uit je bed, dan gaat ze van alles denken.

Ze gaat nog denken dat je echt ziek bent.

Annick

Maar ma, ik ben echt een beetje ziek.

Ik heb vannacht moeten overgeven, en ik ben nog altijd niet op mijn gemak.

Ik geloof dat ik gisteren teveel van die pudding heb gegeten.

(Germainetje begint het stof af te doen)

Germainetje

pudding?

Welke pudding?

Annick

Wel die pudding met die rozijnen in.

Je weet dat het zwaar op je maag kan liggen.

Germainetje

Dat is niet van die pudding.

Ik ben er wel niet ziek van, en ik heb er ook gegeten.

Annick

Toch voel ik me niet goed.

Germainetje

Luistert, allemaal goed en wel maar als je ziek bent dan moet je naar de dokter gaan.

Je mag daar niet te lang mee rondlopen.

Het zou nog kunnen uitdraaien op een infectie van de maag.

Annick

Zo een vaart zal het wel niet lopen.

Er zal wel overgaan.

Germainetje

Toch zou ik naar de dokter gaan als het niet overgaat.

Annick

Ik ben niet ziek genoeg om naar een dokter te gaan.

Germainetje

En welke kleren heb je daar nu aan?

Is dat nu normaal om met een minirok rond te lopen als je ziek bent?

En dat T-shirt, met die rare..die rare dingetjes daarop?

Zo had ik vroeger nooit moeten rondlopen.

Je bent precies een vodenmadam.

Annick

Vodenmadammen moeten er ook zijn.

Mijn andere kleren vind ik niet.

Ik geloof dat Joeri ze heeft meegedaan.

(Annick zet zich aan tafel)

Germainetje

Joeri... jouw kleren?

Ben je nu helemaal op je hoofd gevallen.
We hebben die kleren gisteren pas gekocht.
Wat moet Joeri nu daar mee doen?

Annick

Dat weet ik niet, wat hij daarmee zou aanvragen.
Maar ik heb gisteren gezien dat hij nogal interesse toonde voor mij nieuwe jurk.

Germainetje

Is dat nu zo eigenaardig als je broer interesse toont voor je nieuwe jurk.
Je zou mogen fier zijn.
Het is een teken dat het een mooie is, anders zou hij er niet naar kijken.
(*Annick begint rond Germainetje te draaien*)

Annick

Zeg ma, komt Oma vandaag?

Germainetje

Dat zei ik toch.
En daarbij ze komt toch elke dag.
Of weet je dat ook al niet meer?

Annick

Zou je dan niet vragen of ik een beetje geld mag lenen.

Germainetje

Weeral.
En waarom moet jij nu weer geld hebben.

Annick

Het zit zo...ik zou graag een nieuwe computer hebben.
De mijne is al ouderwets.
En ik zou ook graag aerobic doen.

Germainetje

Je computer is niet ouderwets.
Je hebt hem nog maar twee jaar.
En die aerobic, wat is dat en voor wat is dat nodig?

Annick

Al mijn vriendinnen doen aan aerobic.
Ik kan toch niet achterblijven.

Germainetje

Het niet omdat je vriendinnen in het water springen dat jij moet achterspringen.

Annick

Natuurlijk moet ik achterspringen.

Germainetje

Waarom dat?

Annick

Om ze te redden natuurlijk.

Niemand laat toch zijn vriendinnen verzuipen.

Marie

Verdrinken bedoel je

Annick

Welja.... Verdrinken

Germainetje

Dat dacht ik al.

Een beetje op je woorden letten zou niet mis zijn.

(Oma komt binnen)

Oma

Dag allemaal.

(Annick springt direct rond Oma haar hals)

Annick

Dag lieve oma.

Germainetje

Dag oma.

Oma

Oei, wat hebben we nu.

Het is precies of je me al enkele maanden niet gezien hebt.

Waarom heb ik dat te danken?

Annick

Lap, een mens is dan een keertje vriendelijk.

Je moet daar niets achter zoeken, het is maar dat ik je graag zie.

Oma

Maar natuurlijk meisje, kom hier dat ik je nog een kus heef.

(Oma heeft Annick een kus en Annick maak er gebruik van om oma iets te vragen)

Annick

Zeg Omaatje ik zou graag een andere computer hebben?

En ik zou graag Aerobic doen.

Maar ik mag niet van mama.

Oma

Wat zou je graag doen?

Annick

Een nieuwe computer en aerobic.

Oma

Wat zeg je....canobic?

Annick

Neen, aerobic.

Oma

Is dat iets om in de lucht te vliegen?

Annick

Neen Oma, dat is dansen.

Oma

En waarom mag je niet van je mama?

Annick

Omdat ze daar geen geld voor heeft, zegt ze.

Germainetje

Natuurlijk heb ik geen geld voor zo onnozelheden.

Ik kan mijn geld wel voor wat anders gebruiken.

Met haar zotte ideeën altijd.

Oma

Daarvoor heb ik ook geen geld.

Kunnen jullie nu eigenlijk niet gaan werken?

Een vakantiejob doen.

Dat zou toch beter zijn in plaats van altijd maar te schooien.

Annick

(tussen haar tanden) Oude vrek!!!!

Germainetje

Wat zeg je daar?

Annick

Ik zeg niets, maar weet je wat?

Ik zal een baan zoeken als paaldanseres.

(Oma zet haar in de zetel)

Germainetje

Annick... wat zeg je nu?
Paaldansen?

Oma

Wat?
Paalschuren?
Dat heb ik bij mensen nog nooit gezien.
Ja, vroeger bij de koeien.
De koeien schuurden zich aan palen.
Ze deden dat omdat ze jeuk hadden.
En weet je ook waarom?
Om de vliegen van hun gat te slaat.

Germainetje

Dat deden ze met hun staart, oma.

Annick

Maar dat is het niet.
Ik ben geen koe zulle.

Oma

Wat niet is kan nog komen.

Annick

Merci zulle.
Je gaat mij toch niet vergelijken met een koe zeker.

Germainetje

Maar oma bedoelde het zo niet.
Zij is niet meer zo mee met de moderne tijd.

Annick

Gij ook al niet veel meer, anders zou je me laten aerobic dansen.

Oma

Wat is het ... die...die...dinges dat je graag zou doen?

Annick

Je hebt het verkeerd verstaan, oma.
Paaldansen, oma, dat is een beetje met...een beetje...

Germainetje

Je kot draaien voor rijke mensen.
Met die mini jurk zal dat toch geen al te mooi effect geven.

Annick

Maar dat was maar om te lachen zulle.

Ik zou dat niet kunnen, daarvoor moet je leniger zijn of dat ik nu ben.

Oma

En hoe gaat het anders hier nog?

Germainetje

Goed, gelijk elke dag, behalve dat Annick een beetje ziek is.

Oma

Wat zeg je?

Germainetje

Dat Annick deze morgen misselijk is.

Oma

Misselijk...misselijk?

Germainetje

Ja. ochtendmisselijkheid

Oma

Wat?

Germainetje

Ochtendmisselijkheid

Oma

Dat is erg, ik had dat ook.

Annick

Wanneer had jij dat?

Germainetje

Toch deze morgen niet?

Oma

Wat?

Morgen?

Neen, toen ik in verwachting was van jou.

Germainetje

Maar oma toch, je wilt toch niet zeggen dat onze Annick in verwachting is.

Ze heeft gisteren alleen teveel pudding gegeten.

Die rozijnen die er in zaten zijn op haar maag blijven liggen.

Zij is niet in verwachting.

Annick

Zeg Oma, ik zou niet weten van wie.
(*Oma staat recht*)

Oma

Dat is nog erger.
Ze weet niet van wie.
Heb je zoveel lieven?

Germainetje

Maar oma, ze wil dat niet zeggen.

Oma

Aaa, nu nog beter, ze wil niet zeggen van wie.

Germainetje

Versta je het niet?
Ze wil alleen zeggen dat ze nog geen jongen heeft.

Oma

Als het geen jongen is...
Dan zal het een meisje zijn.

Germainetje

Maar neen!
Ze bedoeld dat ze nog geen lief heeft.
Oh, laat maar.
Het is al erg genoeg dat je een beetje doof bent, je wilt nog niet goed luisteren ook.

Oma

Dat heb ik ook altijd gezegd
De jeugd van tegenwoordig wil niet meer luisteren.
(*Germainetje doet een teken naar Annick alsof ze wil zeggen dat ze daar niet moet naar luisteren*)

Weet je wat, ik ga eventjes tot bij de bakker, ik moet nog een broodje hebben voor vanavond.
Allé tot straks.
(*Oma verlaat het toneel*)

Annick

Zeg Ma, dat is toch wel erg hé, dat Oma zo doof wordt.
Ik geloof dat het nog erger wordt met de dag.
Stel je voor dat zij hier bij ons komt wonen..
Ik zou dat niet graag hebben.

Germainetje

Ik eigenlijk ook niet.

Altijd dat roepen en tieren.
En dan verstaat ze het nog niet.
Ik heb al gevraagd aan de dokter of ze niet beter een hoorapparaatje zou kopen, maar dat gaat niet.

Annick

En waarom niet, is ze te oud misschien.
Geld heeft ze anders wel genoeg.
Ik wou dat ik er een beetje van had.

Germainetje

Natuurlijk heeft ze geld genoeg.
De dokter zegt dat hij niets aan haar oren ziet of vindt.
Hij beweert dat zij niet doof is.

Annick

Dat is straf.
Zij doet dan alsof?
Germainetje
Volgens de dokter wel.
Maar ik geloof daar niet teveel van.
(*Vader komt binnen*)

Louis

Kom zet jullie maar eens op een stoel, want ik heb nieuws.
Zelfs, groot nieuws.... Heel groot nieuws.
(*Annick en Germainetje zetten hun neer aan tafel*)

Zeg, wat heb ik daar gehoord?

Germainetje

Jamaar, heb je nu nieuws of heb je geen nieuws.
Als je iets gehoord hebt, dan is het geen nieuws..
Het was geen al te plezant nieuws, hoor.

Germainetje

Allé vertel... wat heb jij gehoord.

Louis

Ewel, dat ik een kans maak om opa te worden.
En ik zou willen weten van wie het is.

Annick en Germainetje

WAT !!!!

Germainetje

Wij weten van niets.

Allé ik toch niet.

Annick

En ik ook niet.

Louis

Jullie weten dus van niets?

Germainetje -Annick

Neen, wij weten van niets.

Louis

Natuurlijk niet, jullie weten nooit van niets.

Maar wie zou het anders kunnen zijn.

Annick, je weet dus echt van niets?

Annick

Neen, ik zeg het toch.

Louis

En jij ook niet Germainetje.

Germainetje

Natuurlijk niet, anders zou jij opnieuw vader moeten en worden en geen opa.

Louis

Dat is nog waar ook, want ze zeggen duidelijk dat ik opa ga worden.

Annick

Ik zou ten eerste niet weten van wie.

En den tweede, er is hier niemand anders dan ma en ik.

Louis

Bij onze Joeri zal het zeker ook niet zijn.

Hij heeft zelfs nog geen lief.

Germainetje

Maar, Louis..

Van wie heb je dat gehoord.

Louis

Daarjuist heb ik Oma tegen het lijf gelopen en zij zei..

Gaat maar rap naar huis, want je wordt grootvader.... of zoiets.

Annick

Maar pa toch..

Je moet toch niet altijd geloven wat Oma zegt.

Ze hoort maar de helft van wat wij zeggen en ze hoort het dan nog verkeerd.

Louis

Eigenlijk heb je gelijk.

Maar wat wilde ze nu juist zeggen.

Er moet toch iets zijn, ze heeft dat toch niet uit haar duim gezogen.

Germainetje

Ik ga het eens vertellen

Annick heeft vanmorgen..

Annick

Vannacht ma!!!

Germainetje

Ja juist ...

Vannacht moeten overgeven, en deze morgen ook nog een beetje.

En oma, kwam juist binnen als Annick dat vertelde en zij dacht dat ze ochtendmisselijkheid had.

Louis

Is dat zo erg?

Iedereen kan s'morgens al eens misselijk zijn.

In het bijzonder als ze moeten gaan werken en zeker als ze de avond voordien teveel gedronken hebben.

Annick

Zoals jij soms..

Germainetje

Neen...maar oma koppelde dat aan haar verleden.

Louis

Verleden... welk verleden?

Germainetje

Wel ja, toen zij in verwachting was van mij, was zij s'morgens altijd misselijk.

En dat heeft een paar maanden geduurd.

Zij denkt nu, dat iedereen die wat misselijk is in verwachting is.

Louis

Ik vind het tegenwoordig toch wel een beetje erg zulle.

Is aan die doofheid nu werkelijk niets te doen?

Germainetje

Neen, de dokter zegt dat hij niets kan vinden.

Louis

Niets vinden...niets vinden..
 Er moet toch iets zijn.
 Het is nog maar een paar weken dat zij doof wordt.
 Ik vind dat het erg snel gaat.
 Zijn er dan geen andere dokters, die haar wel kan helpen.

Annick

Ik weet het ook niet.
 Je weet, pa, dat ze nogal gesteld is op haar huisdokter..die kwakzalver.
 In elk geval het is voor ons toch wel heel lastig.

Louis

En best dat zij hier niet woont.
 Pas dan zou het ernstig zijn.
 Nu komt ze maar af en toe even binnen en ze is weer weg.

Germainetje

Dat dacht je maar.
 Als je naar je werk bent zit ze soms hier hele dagen.
 En ik kan haar toch niet buitengooien.

Louis

Neen, haar buitengooien kunnen we niet.
 Dan zouden we haar erfenis kwijtspelen.
 En je weet, Germainetje, wij zouden het goed kunnen gebruiken.
 Meer dan ooit zelfs.

Annick

Dat is juist hé, ma
 Het is nog altijd je moeder..... en onze Oma.
 En dat geld zouden we nu direct ZEER goed kunnen gebruiken.
 Allé ik toch.

Germainetje

We zouden..., we zouden.
 Jij niet alleen, je vader en ik zouden ze goed kunnen gebruiken, bedoel je.
 Het is trouwens mijn moeder en mijn erfenis.

Annick

Wij zouden er toch ook kunnen van profiteren.
 Nietwaar pa?

Louis

Natuurlijk, meisje, je hebt gelijk.
 Maar we mogen daar nu niet op zitten wachten.
 Oma kan nog lang leven.

Annick

Spijtig.

Germainetje

Wat zeg je nu?

Annick

Niets...

Maar dat ze ZO gierig is, dat gaat boven mijn verstand.

Daarjuist vroeg ik een beetje geld voor een nieuwe computer en zij zei vlakaf NEEN.

Louis

Maar ze heeft het toch verstaan?

Annick

Omdat ik luid genoeg sprak.

Germainetje

Zo een klein beetje geld is het nu ook weer niet, of krijg je die computer voor niets misschien.

Louis

Als ik zo eens nadenk, er moet toch een remedie zijn om haar van haar doofheid af te helpen?

Annick

En van haar geld...

Hahahahahahaha...

Germainetje

Zwijg Annick.

Louis, ik zou niet weten welke remedie daarvoor te vinden is.

(Joeri komt binnen met een zak broodjes)

Joeri

Dag maatje ..dag paatje..

Al wakker?

Annick

En dag zus.

Joeri

Dag zus.

Annick

Moet ik dat altijd herhalen?

Joeri

Wat???

Annick

Dat je tegen mij ook een goedendag kan zeggen.

Joeri

Oei..oei...oei..

Ons zusje is op haar teentjes getrapt.

En...

Annick

Wat?

En...

Joeri

En wat heb ik gehoord?

Dat mijn lieve zus deze morgen heeft moeten overgeven.

Louis

Overgeven...overgeven..

Van wie weet je dat?

Annick – Germainetje – Joeri

Van onze Oma.

Louis

T'is niet waar hé.

Gaat ze dat nu in heel de gemeente rondvertellen.

Annick – Germainetje – Joeri

Natuurlijk pa.

Germainetje

Je kent ze toch.

Zij mag niets weten of heel de gemeente weet het.

Annick

Behalve als er van haar iets te vertellen valt.

Dan mag niemand het weten.

Louis

We moeten er toch iets op vinden om te weten te komen of ze nu werkelijk echt doof is of niet.

Er moeten toch testen bestaan om dat te weten te komen.

Joeri

Zou je denken dat ze niet doof is misschien?

Dat ze dat alleen maar verzint?

Louis

Inderdaad, jongen.... Dat denk ik.

Annick

Meisje

(Louis kijkt boos naar Annick)

Louis

Inderdaad jongen...

Annick

Meisje

Louis

Zwijg Annick

Inderdaad jongen, ik denk dat ze dat alleen maar speelt.

In twee weken zo doof worden, dat heb ik nog nooit gehoord.

Germainetje

Maar waarom zou ze dan verkeerde dingen vertellen over ons.

Verhalen waarvan ze zeker weet dat het niet waar is.

Joeri

We zouden ook beter iets uitvinden zodat Oma niet meer roddelt over ons.

En daarbij, wie zegt dat het niet waar is van Annick.

(Annick en Joeri beginnen elkaar een beetje te treiteren)

Annick

Zeg, Joeri

Ik weet toch wat ik doe.

Joeri

Jij wel, maar je lief misschien niet.

Annick

Zeg, ambetanterik, ik heb nog geen lief.

Joeri

Neen?

En wie was die jongen waarmee je zondag gekust hebt?

Was dat misschien een lief van je vriendin?

Dat zou nogal proper zijn, kussen met de vriend van je vriendin.

Ik denk dat je niet teveel vriendinnen zal overhouden.

Annick

Ik heb niemand gekust, alleen wat gepraat.

Joeri

Je praatte toch wel heel dicht.
 Voor een kennis.... hm ...daar twijfel ik over.
 Mag ik een keer je hals zien, ik denk dat je daar een grote rode plek hebt.

Annick

Dat heb ik al lang, en het is niet van wat jij denkt..

Joeri

Misschien ben je wel allergisch aan iets.
 Mag ik eens kijken
(Joeri wil naar de hals van Annick kijken)

Annick

Je moet van mij lijf blijven!!
 Ik heb daar geen rode plek, of was je misschien jaloers?

Joeri

Jaloers...jaloers..
 Ik ben helemaal niet jaloers.

Germainetje

Stop jullie maar met ruzie maken, het is al erg genoeg.
 Jullie zijn precies kat en hond.

Louis

Dat komt ook nooit overeen.

Joeri

Ik plaag haar maar een beetje.
 Maar zo te zien, kan ons Annick daar niet tegen.

Annick

Zeg Joeri, moet jij niet naar je vriendje.

Joeri

Naar mijn VRIEND, wil je zeggen?
 Ja, straks.
 Maar zou jij niet beter een werkje zoeken voor in de weekends?

Annick

Waarom zou ik,
 Mijn handen vuil maken?
 Neen, bedankt.

Joeri

Je zou kunnen werken in een Car-wasch.
Daar moet je, je handen niet vuil maken, ze zitten altijd in het water.
hahahaha

Louis

Waarom gaat jij zoveel naar je vriend?
Is het daar beter dan hier misschien?
Of moet ik iets anders denken?
(*Joeri maakt een teken naar Annick dat ze beter zwijgt*)
Antwoord?

Joeri

Maar neen pa, het is daar niet beter.
Dat is alleen maar een goede vriend en je moet daar niets achter zoeken.

Annick

Neen?
Denk je?

Louis

Maar waarom ga jij dan zoveel naar die vriend?

Joeri

Wij schaken graag samen.
Schaken is gezond voor de geest.
Is dat nu zo raar.

Louis

Neen...

Annick

Maar zijn vriend noemt Jean-Claude.
(*Annick spreekt Jean uit met een S en Claude = Kloot*)

Germainetje

Laat jullie toch die jongen met rust.
Als die jongen nu graag schaakt..laat hem dan.
Wij kunnen niet schaken.
Dus: hij schaakt met zijn vriend.

Joeri

Goed gezegd ma..dank u.
Allé... ik ben ermee weg.. tot straks.

Germainetje

Moet je eerst niets eten.

Joeri

Neen, die broodjes zijn voor jullie.

Germainetje

Krijg je bij je vriend iets om te eten?

Joeri

Er is daar ook altijd iets om te eten, net als hier.

(Joeri vertrekt snel en oma komt binnen)

Oma

Oei is die gepresseerd zeg.

Waar gaat hij naartoe?

Annick

Naar zijn vriendje.

Oma

Naar wat?

Annick

Naar zijn vriendje.

Oma

Ah, vriendje..

Ik ken dat.

Voor je het weet zijn ze met elkaar....

Germainetje

Wat zijn ze met elkaar oma?

Oma

Oh, niks

Ik dacht alleen maar, voor je het weet krijgen ze geen lief meer.

Jongens moeten naar meisjes gaan en meisjes moeten.....

Germainetje

.....Thuis blijven.

Ze zijn al rap genoeg het huis uit.

Louis

Ah, als het dat maar is.

Dat moeten we ons ook geen kopzorgen maken over in verwachting zijn.

Oma

En hoe is het nu met onze Annick gesteld?

Nog moeten overgeven?

Annick

Goed oma, ik heb niet meer MOETEN overgeven.

Oma

Wat heb je niet meer.

Is het niet meer van moeten?

(Annick spreekt nu wat luider)

Annick

Neen oma.

Ik heb niet meer moeten overgeven.

Oma

Ja...zeg...

Ik ben niet doof zulle.

Louis

Anders zouden we denken van wel.

Maar oma, mag ik eens een vraagje stellen?

Oma

Luider spreken Louis.

Louis

Mag ik een vraagje stellen?

Oma

Als het niet te moeilijk is om erop te antwoorden mag je dat.

En zeker geen geld vragen

Annick

Lap, daar gaan we weer.

Louis

Aan wie heb je dat allemaal verteld dat onze Annick in verwachting zou kunnen zijn?

Oma

Aan niemand, mijn God.

Aan wie zou ik het verteld hebben?

Dat doet je toch niet als je het niet zeker weet.

Louis

Ik weet het zo nog niet.

Misschien....aan de bakkerin....

Of aan de beenhouwer...

Oma

Zulke dingen vertelt u toch niet aan Jan en alleman.
(de telefoon rinkelt en Germainetje neemt op)

Germainetje

Allo
Ja, ik ben het
Wat zeg je
Maar neen, dat is geen waar
Wie heeft dat verteld
Dacht het
Je weet dat ze hardhorig is en verkeerde dingen hoort.
Onze Annick was deze morgen een beetje ziek, dat is alles
Goed
Allé tot later..
Ueh Zeg, nog iets..
Kom je straks een kopje koffie drinken?
Ah, neen
Goed we zullen zelf eens afkomen.
Tot straks
Dat was de bakkerin.
Ze vraagt of we straks eens zullen langskomen.

Louis

Waarom?

Germainetje

Ze moet iets tonen.

Louis

Oke, dan gaan we.
Maar niet te lang hé.

Annick

Moet ik ook mee?

Germainetje

Als je wilt.. mag je

Annick

Ik heb niet veel goesting.
Het is toch om te roddelen, ik ken dat.

Oma

Wat zeg je Annick?

Annick

Ik heb niet veel goesting.

Oma

Goesting...goesting...

Gaat dat bij jullie met Goesting?

Louis

Natuurlijk gaat dat hier met goesting

Hoe zouden wij anders aan twee kinderen gekomen zijn.

Nietwaar Germainetje.

(Annick, Louis en Germainetje beginnen te lachen)

Annick

Ik zou eigenlijk liever wat op mijn bed gaan liggen.

Ik heb deze nacht niet te veel geslapen.

Germainetje

Goed.. ga maar eventjes rusten.

(Annick verlaat het toneel via haar slaapkamerdeur)

Louis

Wat had de bakkerin nog te vertellen?

Germainetje

Ewel..ja

Zoals we gedacht hadden

Oma, heeft het haar ook verteld dat Annick ziek was en dat ze waarschijnlijk in verwachting is.

Louis

En geloofde ze dat.

Germainetje

Maar natuurlijk geloofde zij dat niet.

Ze kent ook onze Oma.

Louis

Maar best ook.

Ik hoop nu dat er daar niet teveel klanten waren.

Germainetje

Allé.. gaan we er nu naar toe?

Of wil je nog even wachten?

Louis

Neneen.

Komt we zijn weg.

Germainetje

Zeg Oma

(ze spreekt wat luider)

Oma

Oma

Ja, wat is er

Germainetje

Zou je even op ons huis willen passen, we moeten eventjes weg, maar we zijn rap terug.

Oma

Dat is goed.

Maar niet te lang wegblijven.

Germainetje

Neneen.. tot straks

(ze nemen hun vest en verdwijnen – als ze weg zijn staat oma recht)

Oma

(Oma kijkt nog even aan de deur om zich ervan bewust te zijn dat ze alle twee weg zijn – ook aan de deur van de slaapkamer van Annick.

Dan spreekt ze tegen het publiek)

Ze zijn weg.

Je moet eens goed luisteren.

Als ze denken dat ik doof ben dan zijn ze volledig mis.

Ik doe maar alsof, ik heb dat ook tegen mijn dokter gezegd.

Ik weet natuurlijk niet of hij kan zwijgen, maar allé een dokter moet je toch kunnen vertrouwen.

Tenslotte heeft hij zijn beroepsgeheim.

(terwijl Oma dat verteld komt Joeri heel stilletjes binnen en luistert wat Oma zegt)

Weet je waarom ik dat doe?

Omdat ik weet dat ze op mijn geld uit zijn.

Maar dat zal geen waar zijn.

Ik denk dat door mij doof en dom te gebaren dat ze zullen denken dat ik rap ga doodgaan.

Dat is natuurlijk niet waar, ik ben nog kerngezond.

Onze Joeri....., allé hun Joeri....., die is nog de beste.

Die jongen spreekt daar nooit over.

Ik denk dat hij veel liever zou hebben dat ik hier woon.

Maar, ik kan het hem moeilijk vragen.....

Joeri

En waarom niet Oma.

(Oma verschiet zich bijna een bult)

Oma

Maar jongen toch...je doet me schrikken.
Ik heb je niet horen binnenkomen.

Joeri

Het zal wel zijn.

Oma

Preek wat luider jongen, ik hoor je niet goed.

Joeri

Het zal wel zijn.
Is dat wel nog nodig, Oma?

Oma

Wat?
Sta jij hier al lang misschien?

Joeri

Toch lang genoeg om te horen dat jij niet doof bent.
Dat jij dat alleen maar doet omdat mijn ouders op je geld uit zijn.

Oma

Je gaat dat toch niet vertellen tegen je ouders?
Ze willen al mijn geld.

Joeri

Wie?
Ma en pa?

Oma

Annick ook.
Zij moet altijd van alles hebben en ze komt nooit toe met haar zakgeld.

Joeri

Neen natuurlijk niet.
Jij bent ook geen melkkoe, die altijd maar geeft.. en geeft...
Ik heb eigenlijk een beetje medelijden met je.

Oma

Waarom?
Dat hoeft eigenlijk niet.

Joeri

Heel je leven zo hard gewerkt
Een centje bij elkaar gespaard....
En nu dat je oud begint te worden, moet je horen dat ze op je geld uit zijn.

Ik vind dat toch een beetje erg.
Nietwaar, Oma

Oma

Wat bent jij toch een lieve jongen.
Kom hier...dat ik je een kus geef.
(Oma kust Joeri op zijn wang)

Joeri

Dat weet ik....dat weet ik..
Maar wat gaan we nu doen?

Oma

Ik weet het zelf nog niet.
Maar om te beginnen zullen we voortdoen zoals we bezig zijn.

Joeri

En dat is?

Oma

Wel, doen of ik doof ben.
Later kunnen we nog altijd van tactiek veranderen.
Begrepen?

Joeri

Begrepen.

Oma

Maar zwijgen hé.
Tegen iedereen, ook tegen je vriend.
Want ik denk dat ik meer weet over die vriend dan dat je denkt.

Joeri

Is het waar?
Weet jij meer?
Dat geloof ik niet.
Ga je het ook niet zeggen tegen ma en pa?

Oma

Wees maar gerust ik zwijg als een graf.

Joeri

Zoals over onze Annick zeker.

Oma

Ja, dat was een klein foutje van mij.
Ik had dat niet moeten vertellen tegen de hele gemeente.

Maar kom...
Zoals het spreekwoord zegt...
“Gedane zaken nemen geen keer”.

Joeri

Ik ga eens kijken of Annick weg is.... of dat ze weer in haar bed ligt.

Oma

Doe dat, ik ga in de zetel zitten wachten tot dat ze terug zijn.
(oma zet haar in de zetel en neemt de krant – ze slaat een paar bladzijden over en...)

Kijk hier, wat hebben we nu...
Kan toch geen waar zijn zekerst.
(ze kijkt naar het publiek)
Je moet eens goed luisteren..... of zijn jullie ook doof misschien?
Luister..

Ten eerste:
Een mooi dakappartement voor vijftig duizend Euro.
Twee slaapkamers en een zonneterras.
Ten tweede:
Op het derde verdiep van hetzelfde gebouw, een appartement met vier slaapkamers en een zonneterras voor 60.000 Euro.
Gebouw voorzien van een lift.
Als dat niet goedkoop is.
Waar moet ik daarvoor zijn?
Ik ga eens kijken.
(zij leest nog wat verder)

Te koop aangeboden wegens sterfgeval.
Inlichtingen bij notaris:
Vanzwiensvoorde Gustaaf
Grafzerkenstraat 1
Te bezichtigen elk dag en na afspraak.
(oma scheurt het blad uit en plooit hem op om in haar zak te steken)
Ik ga daar eens een kijkje nemen.
Maar wie zou ik meenemen,
(zij denkt eventjes na)

Annick?
Neen, deze zou niet kunnen zwijgen.
Germainetje... of Louis...
Neen, deze twee zouden het mij afraden, en daarbij ze zijn nog niet thuis.
Ze zijn toch op mijn geld uit.
Joeri dan maar...
Dat is nog eens een brave jongen.
(oma gaat naar de deur van de slaapkamers en roept)

Joeri...Joeri
(Joeri komt terug uit de slaapkamerdeur)

Joeri

Ja oma, wat is er?

Oma

Joeri.... Joeritje jongen....
 Ik heb je nodig.
 Als je ma en pa terug zijn dan gaan wij eventjes op stap.

Joeri

Maar oma..
 Ik moet nog.....

Oma

Tut..tut...tut...
 Geen commentaar en luisteren naar mij.
 Als Germainetje en Louis terug zijn dan gaan wij op stap.
 Verstaan en niet tegenspreken.
 Ik ben hier de oudste en daarmee basta.

Joeri

Oké, oma.
(Annick komt kijken)

Annick

Wat is dat lawaai hier allemaal.

Joeri

Oma heeft gevraagd....

Oma

(oma duwt eventjes naar Joeri)
 Oma heeft niets gevraagd.
(oma gaat terug in haar zetel zitten en leest verder de krant)

Annick

Oma, ben je zeker?

Oma

Allé, alleen maar of dat Joeri eventjes met mij zou meegaan.

Annick

Zeg oma..
 Zou je het erg vinden moest ik ook meegaan.
 Trouwens ik voel mij al een heel stuk beter.

Oma

Wat zeg je?

Annick

Zou je het erg vinden moest ik ook meegaan.
Trouwens ik voel mij al een heel stuk beter.

Oma

Natuurlijk, zou ik het erg vinden
Dat is iets tussen Joeri en mij.

Annick

Waar gaan jullie daartoe?

Oma

Later zal je dat wel nog horen.
(*Oma neemt terug de krant*)

Annick

Oké.
Ik heb het al begrepen.
(*Annick wil terug weggaan maar draait zich plots terug naar Oma.*)
Zeg oma,
Daarnet viel mij iets heel bijzonders op.

Oma

Ja, wat dan?

Annick

Ik sprak gewoon tegen jou en je kon alles goed horen.
(*oma laat haar krant vallen*)

Oma

Wat zeg je?
Ik versta je niet goed.

Annick

Laat maar..
Het was een misverstand
(*Joeri lacht in zijn vuist – en Annick gaat terug naar haar kamer*)

Joeri

Oma, je was bijna verraden hé.

Oma

Ja, dat was op het nippertje

Zo zie je maar.
 Als je iets doet wat niet mag, dan loop je vlug in de val.
 Maar ik heb het toch weer recht gezet...hoop ik.
(Louis en Germainetje komen terug binnen)

Germainetje

Ziezo, we zijn terug.
 En alles nog goed hier?
 Nog alles in orde?

Joeri

Nog alles in orde, ma.
 Het was hier heel rustig.

Germainetje

Je zou denken dat wij te vroeg teruggekeerd zijn als ik jou hoor spreken.
 En... oma, hebben we lang weggezetten?

Oma

Gezeten...gezeten
 Ik zit hier al veel te lang

Germainetje

Neen oma
 Ik bedoel, hebben wij lang weggezetten.

Oma

Kijk, jij mag nu eens zitten, ik ben weg.
 Joeri ga je mee?

Joeri

Ja oma
(Joeri en Oma trekken hun jas aan en verlaten het toneel – op dat moment komt Annick binnen en vader zet zich in de zetel en neemt de krant)

Annick

Ha, zijn jullie al terug.
 En hoe was het daar, wat moest zij tonen.

Germainetje en Louis

Niets.

Annick

Hoe...niets
 Voor wat moesten jullie dan gaan?
 Ik had toch gehoord dat ze iets moest tonen.

Germainetje

Och, meisje, trek het je niet aan.

Het was maar een kleinigheid, maar meer kunnen we daar niet over zeggen.

Annick

Jullie ook al niet.

Louis

Hoe...wat... jullie ook al niet.

Wat bedoel je daar nu mee?

Annick

Wel.. Oma moest weg en alleen Joeri mocht mee.

Ik had nog gevraagd of ik mee mocht, maar neen haar lieveling moest mee.

Louis

En heb je het haar voorgesteld om mee te gaan?

Annick

Ze zei van neen.

Alleen Joeri mocht mee.

Wat is er hier eigenlijk gaande?

Germainetje

Maar niks, meisje

Later zal je dat allemaal wel te weten komen.

Annick

Dat zei oma ook al.

Ik krijg de indruk dat ik overal buiten gehouden wordt.

(nu loopt Annick snikkend weg naar haar kamer)

Germainetje

Zie dat nu?

Louis

Wat... zie dat nu?

Germainetje

Ja..zie je nu niet wat je dat kind aandoet.

Louis

Maar ja, het zal wel koelen zonder blazen.

Germainetje

Dat denk je maar.

De kinderen zijn ook niet dom.
En daarbij, ze hebben al een leeftijd bereikt dat ze wel iets mogen weten over ons geld.

Louis

Wel, vertel het haar dan hé.
Maar niet aan onze Joeri.
Hij zou toch niet kunnen zwijgen tegen Oma.

Germainetje

In orde.
Alleen maar tegen Annick.
(*nu gaat Germainetje naar de deur en roept Annick*)

Annick.....Annick
(*Annick komt uit haar kamer*)

Annick

Ja ma, wat is er?

Germainetje

Kom eens hier.
Ik moet je wat vertellen.

Annick

Wat moet je vertellen?
Mag ik opeens alles weten?

Germainetje

Louis vertelt hij het maar.

Louis

Zet je eens op die stoel daar.
(*Germainetje en Annick zitten nu aan tafel – Louis nog altijd in de zetel*)

Annick, u moet nu eens goed luisteren.
We zijn daarjuist naar de bakkerin geweest, omdat zij iets moest tonen.
Zij heeft namelijk beslist om de appartementen te verkopen van zijn overleden vader van de bakker.
Er stonden nog twee appartementen vrij.
Eentje die gebruikt wordt als dakappartement en eentje daarjuist onder.

Annick

Ja en dan?
Is dat nu zo geheim, dat ik dat niet mag weten.

Germainetje

Wacht Annick en luistert.

Louis

Wij zouden graag deze kopen die juist onder het dakappartement gelegen is.
Een appartement met vier slaapkamers.

Germainetje

Eentje voor jou en eentje voor Joeri.
Natuurlijk eentje voor ons.
En het vierde zouden we gebruiken voor een bureel of logeerkamer.
De wasmachine en de droogkast staan nog in een afzonderlijke ruimte.

Annick

En waar is dat gelegen.

Louis

In Oostende
(kan ook in een andere stad zijn – dit naargelang waar het stuk opgevoerd wordt).

Annick

Maar dat is ver van oma haar huis.

Germainetje

Ja...inderdaad
Maar als Oma wil komen dan kan ze in de logeerkamer slapen.

Annick

Mits betaling?
Ik denk dat ze daar niet gelukkig zal mee zijn.
Maar Ja, hoe minder ze komt hoe beter.

Louis

Maar neen Annick, niet mits betaling.
Wij moeten toch ook aan ons zelf denken.
Je begrijpt toch goed dat ik hier niet mijn hele leven die tuin zal onderhouden.

Germainetje

Natuurlijk niet.
Hij is veel te groot en vader wordt er ook niet jonger op.
En daarbij hij heeft nooit geen groene vingers gehad.

Annick

Ja... mij moet je niet overtuigen.
Maar...

Louis

Maar... wat..

Annick

Onze Joeri.
Die zal het daar wel moeilijk mee hebben.
Zo ver van zijn vriendje.

Germainetje

Ja.. dat zal dan maar hé..

Louis

Als jullie het huis uit zijn dan zitten wij ook alleen.
Nietwaar Germainetje?

Germainetje

Juist.
Kijk Annick.
Je mag daar tegen niemand over spreken.
Wij hebben gebeld naar de notaris en hij zal het ook geheim houden.

Annick

Maar, hebben jullie dan zoveel geld?

Louis

Natuurlijk niet.
We verkopen eerst dat huis hier.
En als we niet genoeg hebben, dan gaan we nog iets lenen.

Germainetje

Lenen...lenen... niets van.
We vragen aan Oma of zij iets wil geven.

Annick

Zou ze dat doen, denk je?
Ik heb nog een betere idee.
Je vraagt gewoon of je de erfenis nu al kan krijgen.

Germainetje

Dan kan ook.
Dat is een geen slecht idee van je.
We gaan dat vragen, tenslotte ben ik toch haar dochter.

Louis

Ziezo, je weet nu wat er hier gaande is.

Annick

Ik ben blij dat ik het weet.
Hoera, eindelijk een nieuw huis!!!!

Louis

Maar tegen niemand iets zeggen.
TEGEN NIEMAND.

Annick

Papaatje, ik kan zwijgen als een graf als het moet.
Allé, nu nog...maar of ik dat kan volhouden, dat weet ik nog niet.

Louis

Je zult wel moeten.

Germainetje

Volhouden tot de laatste druppel.
Maar ik ben eens nieuwsgierig waar Oma en Joeri naar toe zijn.
Ze zullen toch geen domme dingen doen zekerst?

Louis

Maar neen.
Wees maar gerust.
Ze zullen in geen twee grachten tegelijk lopen.
Daarvoor is Oma veel te slim.

Germainetje

Ja, maar wel doof.

Louis

Dat is niet erg.
Joeri is mee, en als ze de auto's niet hoort afkomen dan zal Joeri dat wel aan haar verstand brengen.

Germainetje

Weet je wat?
We gaan een kopje koffie drinken....
Oei.. die broodjes liggen hier nog.

Louis

Maar, Germainetje
Heb je nu nog geen koffie genoeg gedronken.
En gooi die broodjes maar weg.
Straks is het middag en dan gaan we warm eten.

Germainetje

Ik ben een beetje zenuwachtig.
Ah..ja... je koopt toch niet elke dag een nieuw appartement.

Annick

Ik geloof dat je blij bent, hé ma

Germainetje

Natuurlijk, waarom zou ik niet blij zijn.

Een appartement... niet zoveel meer kuisen.... bijna geen ruiten meer wassen.

Ik zal nu wel een beetje meer tijd hebben voor mijzelf.

Het enige probleem is, dat ik nu een hobby ga moeten zoeken.

Louis

Een hobby?

Germainetje

Wel ja ... als ik veel meer tijd heb voor mezelf, dan kan ik gemakkelijk een hobby nemen.

Iets dat ik graag doen.

Bijvoorbeeld: kruisjessteken – borduren – met de fiets gaan rijden.

Annick

Of koffieklets houden.

Germainetje

Neen, dat niet.

Het zou me te veel geld kosten.

Louis

Jaaa.... en dat borduren en andere rommel niet zeker?

Annick

Of leren koken.

Germainetje

Kan ik niet goed koken misschien?

Annick

Jawel, maar meer specialiteiten.

(Louis grinnikt)

Louis

Dat is nu een goeie.

Germainetje

Ja... lacht maar.

Jullie gaan nog verbaasd staan van wat ik allemaal kan.

Tot nu toe heb ik nog niet veel tijd gehad voor mezelf.

Kinderen opvoeden...

Poetsen...

Eten klaar maken...

Annick

Strijken..

De vaat doen.

Germainetje

Ah, je weet het.. wat ik hier allemaal doe.

Moet ik nog verder gaan?

Annick

Allé.. het zal weer onze schuld zijn.

Germainetje

Maar neen.

Ik heb er toch zelf voor gekozen om twee kinderen te hebben.

Louis

Maar ik heb niet gekozen om zo een schoonmoeder te hebben.

We zouden haar beter verkopen op de rommelmarkt.

(hij begint te lachen)

Maar ja... we krijgen er misschien nog geen euro voor.

Germainetje

We zouden toch een manier moeten vinden zodat Oma inziet dat ze beter haar geld nu zou geven dan later.

Louis

Ja, beter geven met een warme hand dan met een koude hand.

Zo kan ze nog zien wat er met haar geld gebeurt en als ze dood niet.

Annick

Ik zou ook meer kunnen doen moest ik een beetje meer geld hebben.

Mijn vriendinnen zouden nogal jaloers zijn, moest ik een nieuwe computer hebben...

Of een nieuwe scooter.... Of een nieuwe auto.

Ja, een nieuwe auto..dat zou beter staan, dan een scooter.

Louis

Of een rijke vriend aan de haak slaan.

(hij lacht)

Maar eerst moeten we haar geld hebben en dan pas kunnen we dromen.

Germainetje

Wij hebben natuurlijk niets tegen Oma.

Maar vader heeft gelijk..

Wij zouden graag haar geld hebben.

En dat is niet weinig.

Annick

Kan je het haar gewoonweg niet vragen.
Zij zal niet bijten hoor.

Germainetje

Wij hebben dat geprobeerd, toen wij vorig jaar onze nieuwe auto kochten.

Annick

En heb je geen gekregen?

Louis

Neen

Wij hebben moeten lenen en die lening is nog altijd niet afbetaald.

Annick

Jullie hebben, als ik het goed begrijp nog een lening lopen bij de bank.

Germainetje

Ja, deze van de auto.

Annick

Dan zullen jullie zeker geen lening meer krijgen.

Louis

Het is dat, dat wij juist komen te zeggen.

Wij zouden geld moeten hebben van Oma, om ons nieuwe appartement te kunnen kopen.

Annick

Ik ben er van overtuigd dat jullie geen zullen krijgen.

Jullie zullen moet verder doen met het geld van de verkoop van dit huis hier.

Germainetje

Dat zal in elk geval niet genoeg zijn,... maar we zullen zien.

Louis

Waar zouden Joeri en Oma nu uitgangen.

Annick....hebben ze niet gezegd waar ze naartoe gingen.

Annick

Neen, alleen heeft Oma gezegd dat ik niet mee mocht.

Germainetje

Dat is straf.

Louis

'k Geloof dat ik ze hoor.

Luistert.....

Mis, het waren de burens.

Annick

Pa... je wordt toch niet doof, zoals onze Oma?

Germainetje

Luistert.....

Ik zou er mijn ziel op verwedden, dat ze daar toch zijn.

Luister.....

(De deur vliegt met een geweld open en oma en Joeri komen binnen – Oma haar hoofd en haar linker arm zijn volledig in verband gewikkeld.

Nu doet ze verder alsof ze helemaal doof geworden is.

Joeri ondersteund haar tot aan haar zetel waar Louis in zit)

Joeri

Pas op pa.. laat Oma zitten.

(Louis springt recht)

Germainetje – Annick

Maar Oma, wat is er gebeurd?

Heb je veel pijn.

(Louis kijkt naar oma)

Louis

Maar Oma, wat is er gebeurt?

Annick

Dat hebben wij al gevraagd.

Louis

En heb je veel pijn?

Annick

Dat hebben wij ook al gevraagd.

Louis

En zal je nu dood gaan?

Annick

Dat hebben wij nu nog niet gevraagd.

Ik ging dat direct vragen, maar ja... jij bent mij voor.

Hoe is het mogelijk dat je daar opkomt.

Joeri

Zwijg jullie nu eens.

Er is hier niemand die vraagt hoe erg Oma er aan toe is.

Louis – Germainetje – Annick

Oma, hoe erg ben je eraan toe?

Joeri

Ja, zeg....,
Lach jullie nog maar een beetje
Weet je, dat Oma nu volledig doof is.

Louis

Doof...helemaal doof
Ze kan dus niets meer horen.

Joeri

Neen niets meer.

Germainetje

Ook niet als ik spreek.

Joeri

Neen, ook niet als jij spreekt.

Annick

En als ik iets zou zeggen, zou ze mij verstaan?

Joeri

Als ik nu zeg dat Oma volledig doof is.
Wil dat zeggen dat ze niets meer hoort.
Ook niet als jullie iets zeggen.

Louis

Maar dat is goed nieuws....
(*Germainetje en Annick kijken boos*)
Euh ik wil zeggen, dat is nu eens GEEN goed nieuws.

Germainetje

Dank U wel, Louis.
Een beetje respect voor Oma, is hier wel op zijn plaats.
Je weet toch wat wij graag zouden hebben?
Joeri, wat is er eigenlijk gebeurt met Oma?

Joeri

Dat is een goede vraag.
Eindelijk iemand die het vraagt.
Ik was al bang dat jullie het niet wilde weten.

Annick

Kom op, ik wil het ook horen.

Louis

Ik ook,

Joeri

Niet zo enthousiast hé.

Zet jullie eens neer...

(Ze zetten zich aan tafel)

Wij zijn eventjes gaan kijken naar een ...

(Oma duwt naar Joeri die naast haar op een stoel zit)

Euh, wij gingen een wandeling maken in het park, hier een beetje verder.

Maar eerst moesten we de baan oversteken.

Je weet wel die grote baan waar ...

Germainetje

Waar die notaris woont.

Hoe noemt hij ook alweer.

Oma

Notaris Vanzwiensvoorde.

Germainetje

Juist

Oh, was dat Oma?

Joeri

(kucht) Euh...neen, dat was ik

Germainetje

Ik dacht dat het oma was

Joeri

Oké.... ik ga verder...

Er was zoveel verkeer dat wij daar drie uur....

(Oma duwt weer naar Joeri)

Dat wij daar twee uur...

(Oma duwt weer naar Joeri)

Dat wij daar een kwartiertje hebben moeten wachten voor dat we konden oversteken.

De ene auto na de andere.

Wij kregen daar zelfs koude voeten van.

Maar opeens wilde Oma niet meer wachten en.... pardoes ze stak de straat over.

Er kwam daar een auto en die gaf Oma een duw.

Zij vloog pardoes met haar hoofd tegen mij

(Oma heeft Joeri een duw)

Euh tegen de straatstenen.

Annick

Was er niets aan die auto?

Louis

Annick...AUB hé....

En wat heb je dan gedaan?

Joeri

Ik heb ze direct opgeraapt en naar de dokter gebracht die daar woont.

(Oma heeft Joeri een duw)

Euh.. die bestuurder heeft Oma in de auto gezet en we zijn naar de dokter gereden

(Oma heeft Joeri een duw)

Euh... naar de kliniek gereden.

Germainetje

Dat geloof ik, want daar woont geen dokter.

Allé..toch niet zo dichtbij.

Annick

Ja, ma... Joeri is ook een beetje overstuur.

Germainetje

En wat hebben de dokters in de kliniek gezegd.

Joeri

Dat ze helemaal doof is.

En dat ze verwarrend en zeer moeilijk zal kunnen praten.

Louis

Och Arme, die goede ziel.

Had ze niet beter... ...

(Oma begint nu gespeeld te schreeuwen en Joeri kalmeert haar)

Joeri

Wees maar stil Oma, niemand zal je hier kwaad doen.

Germainetje

Ja,... dat wordt hier nog een hele karwei.

Ik geloof dat Oma niet meer bij haar verstand is.

Niet meer horen en ook niet meer praten, wat gaan we nog allemaal tegenkomen?

Annick

Nu zullen we rap aan haar geld kunnen.

(Oma begint terug gespeeld te schreeuwen en Joeri kalmeert haar weer)

Joeri

Annick, ik zou, moest ik in jou plaats zijn, zo niet over Oma spreken.

Het is een lieve vrouw en het is nog altijd onze Oma
(Oma barst uit in een schaterlach en het duurt lang – de bedoeling is dat het aanstekelijk werkt bij het publiek)

Germainetje

Maar, Louis, als Oma niet meer kan praten en niets meer hoort, dan zou het beter zijn moesten wij haar bij ons nemen.

Louis

Geen sprake van.

Annick

Neen, ik ben er ook niet voor.

Als ik zo naar haar kijk, denk ik dat ze nog dement zal worden ook.
(Oma begint te schreeuwen en Joeri kalmeert haar)

Germainetje

Ik geloof dat zij veel pijn heeft.
Altijd dat schreeuwen.

Joeri

De dokters hebben gezegd dat ze geen pijn KAN hebben.

Annick

Och arme.

Dat zij dat nu nog moet meemaken.
(nu begint oma weer te lachen – en Joeri doet tekens dat ze moet stoppen)

Louis

Joeri, jongen, ik geloof dat Oma alleen naar jou wil luisteren.
Zou je eens willen vragen of ze met ons wil mee gaan eten.
We hebben deze morgen nog niets gegeten.
(Oma staat direct recht, maar Joeri duwt haar weer in de zetel)

Joeri

Ik ga proberen.
(Joeri gaat dicht bij het oor van Oma en fluistert iets)

Germainetje

Wat heb je gezegd tegen haar.

Joeri

Niets.

Ik heb alleen maar in haar oor gelikt, en dat wil zeggen dat we gaan eten
(stom verbaasd kijken Louis, Annick en Germainetje toe)

Germainetje

Ach, zo

En hoe weet je dat zij dat verstaat?

Joeri

De dokters hebben me dat gezegd.

Als je eenmaal aan hun oren likt, verstaan ze dat als: “wij gaan eten”.

Lik je tweemaal, dan wil dat zeggen dat we iets gaan drinken.

Zo gemakkelijk is dat.

Louis

Die dokters weten toch veel.

Dat zijn nu eens slimme mensen.

Annick

Daarom hebben ze ook gestudeerd hé pa.

Germainetje

Jij had beter ook voor dokter gestudeerd.

Joeri

Maar dan had ze in het middelbaar meer punten moeten hebben.

Annick

Jij was ook niet één van de slimste.

Germainetje

Ziezo, zijn we dan weg?

Joeri

Ik hoop alleen maar dat Oma braaf is.

Ik denk dat ze het restaurant niet zal herkennen.

Louis

Maar we gaan niet naar het restaurant.

Wij gaan naar een gewone democratische ordinaire frietkraam.

Annick

Maar allé pa.

Dat doen we nu nooit.

Louis

Natuurlijk deden we dat nooit.

We deden dat omdat Oma altijd betaalde.

Maar nu kunnen wij dat niet betalen.

Je denkt zeker dat het geld op mijn rug groeit.

Ik heb wel beters te doen dan met ons geld te gooien.

Germainetje

Met het geld van Oma?

Joeri

Waarom kunnen we dat nu niet meer betalen?
Hebben we echt geen geld meer?

Germainetje

Dat zal je nog wel zien, jongen.
Eerst gaan eten en straks zal alles duidelijk worden.
Zeg, Annick..
Ga jij eens de vest van Oma aandoen.

Annick

Ja natuurlijk

Joeri

Neneen, ik zal dat wel doen.

Annick

Oei...oei...oei...
Een nieuwe verpleegster in huis?

Joeri

Verpleger bedoel je.

Annick

Het is maar hoe je het bekijkt.

Joeri

Seute...
Je denkt dat je alles beter weet.

Annick

Oei...
Is onze lieve jongen in zijn gat gebeten.

Germainetje

Kinderen... stop toch met elkaar te pesten.
Het is al erg genoeg zo.

Louis

Ja, dat Oma nog leeft...
(Hij lacht – iedereen heeft ondertussen hun vest aan)

Germainetje

Komaan we zijn weg.
Niemand iets vergeten.

Joeri

Neen, ik denk het niet.

Annick

(met een boos gezicht)

Joepie, leven de frituur

(Iedereen is nu weg, en de telefoon gaat – maar Germainetje heeft het nog juist gehoord en zij komt terug binnen en neemt de telefoon op)

Germainetje

Allo

Ja met Germainetje

Ah, dag Meneer de Notaris.

Wat zeg je

Dat is heel goed, wij zijn je dan verwachtend.

Oké.

Tot vanavond....

(de notaris legt al de telefoon neer en Germainetje legt hem genoodzaakt ook neer terwijl ze nog zegt..)

Dag, meneer ---- de----- notaris

Oei zeg, was die kort van stof.

Wij hadden beter een andere genomen, maar ja...

(Annick roept van achter het decor)

Annick

Maaa ...Maaaaaa

Germainetje

Ja, ik kom

(zij verdwijnt van het toneel)

Einde eerste deel

Tweede deel

Iedereen komt weer op het toneel.

Eerst komt Louis en Germainetje, dan Annick en dan pas Joeri die Oma ondersteunt – Joeri gaat direct naar de zetel van Oma en zet haar erin – de anderen doen hun vest af en hangt hem aan de kapstok.

Joeri doet ook zijn vest af en hangt hem aan de kapstok.

Germainetje

Zeg, Joeri..

Zou je niet beter eerst Oma haar kleren afdoen.

Joeri

Alles?

Annick

Seksmaniak.

Germainetje

Maar neen, ik bedoel haar jas.

Joeri

Jamaar, je had daar onderweg gezegd dat je haar direct als we thuiskwamen in bed ging stoppen.

Dan kan je beter haar kleren hier afdoen dan in haar slaapkamer.

Het is hier lekker warm?

Annick

Moet ze dan hier slapen vannacht?

Joeri

Natuurlijk.

Wij kunnen haar toch niet alleen in haar huis laten.

Dat zou niet verantwoord zijn.

Annick

En waar moet ze dan slapen, we hebben toch geen logeerkamer.

Joeri

Allé..bij u dan, waar anders?

Je kunt toch geen dame bij mij in bed leggen.

Annick

In mijn bed?

Ik en Oma?

Maar dat zal geen waar zijn, ik slaap dan nog liever hier in de zetel.

Joeri

Neen, slaap jij maar in jou bed, ik zal wel hier in de zetel slapen.

Allé, ma, wat ga je nu doen?

Ga je Oma in mijn bed stoppen of wat gaat er gebeuren?

Ze kan hier toch niet in de zetel blijven liggen.

Germainetje

Ik ben veranderd van gedacht.

Ze is toch doof, laat haar maar zitten tot wij naar ons bed gaan.

(Annick zet zich aan tafel – Joeri pakt een stoel en plaatst hem naast de zetel van Oma –

Germainetje zet zich ook aan tafel – Louis blijft recht staat)

Louis

Eigenlijk is dat beter.

Ze heeft zoveel gegeten dat ze er alleen maar ongemakkelijk zou zijn.

Als ze nu direct in haar bed zou liggen zou ze misschien nog zieker worden, en dan hebben wij vannacht de grote miserie..

Naar bed gaan met een volle maag is niet gezond.

Annick

Ik heb haar nog nooit zoveel zien eten.

Ze had precies in acht dagen niets gegeten.

Louis

Natuurlijk niet.

Het was gratis, het was op onze kosten.

Germainetje, houdt dat kasticket maar, je kunt nooit weten.

Germainetje

Waarom moet ik dat houden?

Louis

Als ze genezen is kan je haar dat voorleggen.

Ze kan daar de helft van betalen.

(oma begint terug te schreeuwen en Joeri kalmeert haar – de anderen kijken toe)

Joeri

Zou je dat wel doen, pa

We zijn nu al zo veel op Oma haar kosten naar het restaurant geweest.

Nu wordt het toch stilaan tijd dat we iets kunnen terug doen.

Annick

Maar, Joeri, we hebben dat geld hard nodig zulle

Want onze

Germainetje

Zwijg maar Annick.

Anders verklap je nog ons geheim.
(*Joeri staat nu ook recht*)

Joeri

Oei...
Hebben jullie een geheim?
Iets dat ik niet mag weten?

Annick

Natuurlijk niet
Anders is het geen geheim meer.
En daarbij, jij kunt toch niet zwijgen.

Joeri

Dat vind ik heel straf.
Ik die zo begaan ben met Oma en jullie hebben achter onze rug een geheimpje.
Ewel bedankt zulle.
Dat had ik van geen van jullie verwacht.

Louis

Zwijg, Joeri.
Straks vertellen wij het wel.
We moeten nog op iemand wachten.

Joeri

Iemand van de familie?

Louis

Neen, niet van de familie.

Joeri

Nu nog beter.
Wij moeten op iemand wachten die niet van de familie is en die mag het direct weten.
Ik jullie zoon mag het niet eerder weten.
Dat vind ik nog eens een leuke manier om elkaar te vertrouwen.

Annick

Zoon...zoon!!
We hebben hier een dochter en een halve.

Joeri

Annick.. nu is het genoeg.
Ik kan daar niet meer om lachen.

Germainetje

Kinderen, stop toch met dat verwijt.
Jullie zijn nu volwassen en gedraag je dan ook als een volwassenen.

Begrepen?
Of gaan jullie kinderen blijven misschien?

Joeri

Het is zij die altijd begint.

Germainetje

Eigenlijk is dat juist hé wat Joeri zegt.
We moeten het aan hem ook vertellen.

Louis

Maar, Germainetje, wat weet jij daar van.
We moeten toch niet het vel verkopen voor dat de beer geschoten is.
Maar allé, omdat je aandringt, gaan we het vertellen.
Kom... laat ons allemaal rond de tafel zitten.

Annick

Weeral.
En we moeten ook goed luisteren zeker?

Germainetje

Ja weeral.
Is dat nu zo moeilijk?
*(iedereen gaat nu rond de tafel zitten, behalve Oma natuurlijk – die blijft in haar zetel zitten.
Telkens als er tijdens het gesprek dat volgt het woord “appartement” valt begint oma te lachen.
Daar tegenover, als telkens het woord “geld” valt roep Oma “bankroet”.)*

Louis

Luister hé, mijn jongen.

Annick

Meisje.

Germainetje

Zwijg.

Annick

Oei..oei..;oei
Het was maar om te lachen zulle.

Joeri

Ik heb daarjuist gezegd dat ik daar niet meer mee kan lachen.
Het is altijd hetzelfde.

Louis

Mag ik voortdoen.... Ja

Germainetje

Doe maar voort, want met die twee kemphanen... zou je niets meer moeten vertellen.

Annick

Kemphennen bedoel je.

Louis

ANNICK!!!! STOPPEN zeg ik.

Begrepen.... Stoppen met je broer belachelijk te maken.

Annick

Oké, het was maar om te lachen hoor.

Louis

Dat is niet meer om te lachen, dat is echt treiteren.

Luistert Joeri.

Je moeder en.....

Annick

Ook mijn moeder.

Louis

Juist jullie moeder en ik zijn het hier beu om nog langer in dit krot op den buiten te wonen.

Wij hebben of liever, wij zouden graag een appartement kopen in de stad.

(Oma begint te lachen)

Louis

Oma... zwijgt.

Joeri

Oma, kan je niet horen, pa.

(maar toch zwijgt Oma)

Louis

Wij zijn naar een nieuw appartement gaan kijken.

Het is een mooie en het staat ons aan.

Wij moeten nu natuurlijk nog zien waar we het geld kunnen en zullen halen.

Oma

BANKROET.....BANKROET.

(iedereen kijkt naar Oma, maar zij zegt niets meer)

Louis

We moeten nu juist weten hoeveel we voor ons huis kunnen krijgen.

Als dat meevalt, zijn we gered.

Joeri

Als we niet genoeg hebben, wat gaan we dan doen?
Toch niet opnieuw een lening nemen.

Annick

Het is niet moeilijk hé, Joeri.
We vragen het aan Oma, zij heeft toch geld genoeg.
Zelfs veel te veel.

Joeri

Hoe weet je dat, dat Oma zoveel geld heeft?

Oma

BANKROET....BANKROET.

(iedereen kijkt weer naar oma, maar zij zegt weer niets meer)

Annick

Ik denk dat ze er zelfs heel veel geeft.

Louis

En ook daarbij, zij weet toch van niets meer.
Misschien kunnen we het van haar rekening halen, zij zal dat toch niet meer weten.
Als we nu zeggen tegen de bankdirecteur dat Oma doof en dementerend is en dat wij voor haar zullen zorgen.
Hij zou ons toch onderhoudsgeld kunnen en moeten geven.
Denken jullie niet?

Annick

Ik vind dat WEL een goed idee, van dat geld.
Maar Oma in ons appartement laten wonen?
Dat gaat toch niet, dat is GEEN goed idee.
(oma begint te lachen)

Waarom lacht ze nu?

Germainetje

Ik denk dat ze blij is.

Annick

Luistert ma... blij of niet blij,
Ik wil niet dat Oma bij ons komt wonen.
Een oude vrouw en ze is dan nog doof...
ze kan niet meer spreken...
en straks is ze helemaal dement.
Of zoiets.
Wat moeten wij daarmee aanvangen.
Ik ga er in elk geval niet voor zorgen, daar ben ik nog te jong voor.

Joeri

Ik geloof dat je Oma niet graag ziet hé?

Annick

Wel...wel...wel.

Onze lieveling van Oma zegt ook eens iets.

Ja,..ik zie haar graag, maar maar.

(Annick glimlacht)

Joeri

Maar wat?

Annick

Maar ik zie nog liever haar geld.

Oma

BANKROET BANKROET

(iedereen kijkt weer naar oma)

Joeri

Allé, voor mij...heu...

Ik denk dat het een goed idee zou zijn, om Oma bij ons te laten inwonen.

Ik zou er wel willen voor zorgen, ik heb veel te danken aan Oma.

Maar over dat geld dat vind ik GEEN goed idee.

Louis

En waarom is dat geen goed idee?

Jij zou er toch ook beter van worden.

Joeri

Stel... luistert hé

STEL dat ze geneest en ze ziet dat haar rekening geplunderd is, wat zou ze daarvan zeggen.

Ze zou jullie nog een proces kunnen aandoen.

Allé...ma, wees nu eens eerlijk...

Zou jij graag zien dat er na een ziekte je bankrekening geplunderd is?

Germainetje

Neen, natuurlijk niet.

Maar, Oma zou ook geen proces beginnen.

Zij zou dat zeker niet doen.

Tenslotte ben ik toch haar dochter en niemand doet dat zijn kind aan.

Annick

En ik ben haar kleindochter.

Joeri,

En als het geld op is?

Oma

BANKROET....BANKROET
(iedereen kijkt weer naar Oma)

Annick

Juist oma, dan ben je failliet.

Louis

Kan je haar niet doen zwijgen.
 Doe iets in haar oor, misschien help dat.

Joeri

Maar wat?

Louis

Heeft de dokter daar niets over gezegd.

Joeri

Ik ga proberen
(Joeri gaat naar oma en fluister iets in haar oor – Oma steekt haar duim op om te zeggen dat hij goed bezig is, maar de andere leden van de familie zien dat niet – dan komt hij terug naar de tafel).
 En wanneer zal jullie dat appartement kopen,
(Oma lacht weer)

Louis

De notaris komt nog langs om de papieren in orde te brengen.
 Hij zal ook schatten hoeveel we ongeveer zouden kunnen krijgen voor ons huis.
 Dan weten we natuurlijk al meer.

Annick

En de rest van het geld gaan we in de bank halen van Oma haar rekening.

Oma

BANKROET....BANKROET.
(iedereen kijkt weer naar oma)

Joeri

Voor mij niet gelaten, maar ik denk dat jullie een grote fout gaan maken.
 Ik zal er zeker niet voor opdraaien.
 Daarbij ik ga niet naar dat appartement als het geld van Oma komt.
 Jullie bestellen Oma en daarmee kan ik niet leven.
 Ik ga NOOIT mijn handtekening zetten.

Germainetje

Maar neen, jullie moeten toch geen handtekening zetten.

En zeker niet voor dat geld.
Wij zullen het wel zo krijgen van de bankdirecteur.

Oma

BANKROET...BANKROET.
(NIEMAND kijkt nog naar Oma)

Joeri

Wie gaat er dan zijn handtekening zetten onder de koopakte, als ik vragen mag?

Louis

Het zal alleen maar mama en ik zijn.

Germainetje

Ik zal blij zijn als dit allemaal voorbij zal zijn.
Nog het meeste als ik in mijn nieuw appartement zal wonen.
(Oma lacht en iedereen kijkt nu naar Oma)

Louis

Dat is toch eigenaardig.
Als we over geld spreken dan roep oma BANKROET
Als we over het appartement spreken dan begint ze te lachen.
Vinden jullie dat niet eigenaardig?

Germainetje – Annick – Joeri

Neen

Joeri

Dat zijn maar gedachten.
Mij is het nog niet opgevallen.
Ik denk dat je dat droomt.
Het zal wel puur toeval zijn.

Oma

Joeri.....Joeri.....Joeri...

Joeri

Ja Oma, wat is er
(Joeri gaat nu naar Oma en legt zijn oor te luisteren – Oma fluistert iets – dan komt Joeri terug aan tafel zitten)

Germainetje

Wat heeft ze gezegd, toch niets over ons?
Zou ze toch horen wat wij zeggen?

Joeri

Maar neen,

Ze heeft iets gezegd dat ik ook niet versta.
Het is een beetje een brabbeltaal.

Germainetje

Zou ze misschien ook aan geheugenverlies lijden?

Annick

(treiterend)

Ze heeft haar verpleegstertje nodig!!!

Joeri

Maar neen, stomme trut.

Dat is nog een overblijfsel van de slag van die auto.

Annick

Misschien moeten we nog eens de dokter bijhalen.

Joeri

Neen, dat zou geen aarde aan de dijk brengen.

Annick

Hoor eens onze verpleegster weer.

Zou je niet zeggen dat hij slimmer is of de dokter.

Joeri

Ik ben geen verpleegster en daarbij u moet stoppen met mij voor een meisje te aanzien.

Begrepen,

Annick

Oei...oei...oei.

Op zijn teentjes getrapt.

Kan moeilijk zeggen ...

Op zijn pik getrapt....

(Annick begint te lachen)

Germainetje

T'is wel hé.

Jullie hebben al genoeg elkaar belachelijk gemaakt.

(er wordt op de deur geklopt)

Louis

Ik denk dat hij daar is.

Germainetje

Ga jij de deur opendoen.

Louis

Natuurlijk, wie anders?

Annick

Ons verpleegstertje misschien?

hahahahaha

(Louis gaat naar de deur en laat de notaris binnen)

Dag Meneer de Notaris.

Notaris

Dag allemaal.

Hoe gaat het hier?

Alles in orde?

(de notaris kijkt naar Oma en begint te lachen)

Oei Oma, ernstig gewond zie ik.

Hopelijk is het niet te erg.

Nietwaar

(Oma bekijkt de notaris niet)

Germainetje

Eigenlijk Meneer de Notaris, oma hoort u niet, zij is pot doof.

Notaris

Dat zou ik geloven

Maar allé, elk diertje zijn pleziertje.

Nietwaar

Louis

Wat bedoelt u daarmee, Meneer de Notaris

Notaris

Dat zullen we rap weten.

Nietwaar

Waar mag ik zitten?

Liefst niet te dicht bij Oma.

Joeri

Ben je bang van oma?

Notaris

Neen, dat ik elk geval niet.

Germainetje

Zet je maar hier aan tafel, als het goed is, Meneer de Notaris.

Allé, Joeri maakt plaats voor meneer.

(Louis blijft recht staan en Joeri gaat terug naast Oma zitten)

Notaris

Voor mij is alles goed genoeg, als ik maar kan schrijven.

Tenslotte daar komen we voor.

Nietwaar.

(nu haalt de notaris wat papieren uit zijn aktetas)

Joeri

En voor de centen,

(De notaris bekijkt Joeri en zegt)

Notaris

Ik geloof dat je een slimme jongen bent.

Nietwaar

Zo soort opmerkingen zou ik van de kinderen nu niet verwachten.

Nietwaar.

Tenslotte, Louis, je hebt hier wel twee mooie kinderen lopen.

Nietwaar.

Zijn ze alle twee van U

Hahahahahaha;

Louis

Van wie zouden ze anders zijn?

Meneer de Notaris

Notaris

Het was maar een grapje.

We moeten tenslotte door het leven gaan met grapjes.

Nietwaar.

Het leven is al saai genoeg.

We kunnen toch niet alle miserie van de wereld op onze hals halen.

Nietwaar.

En dan nog eentje van elk... een meisje ..en een jongen

Annick

Denk je, Meneer de Notaris?

Het zou ook kunnen dat de natuur zich vergist heeft.

Joeri

Annicke... stop dat.

Germainetje

Voor we beginnen, Meneer de Notaris..

Moet je iets hebben om te drinken?

Een watertje of een limonadetje.. of een....

Notaris

Een likeurtje....graag.

Germainetje

Dat hebben we niet

Notaris

Een trappist misschien?

Germainetje

Dat hebben we ook niet.

Notaris

Geef mij dan maar een whisky.

Germainetje

Dat hebben we ook niet.

Notaris

Een water dan maar.

Germainetje

Allé, Annick, haal een glas water voor meneer.

Annick

Eéntje uit de kraan.

Hahahahaha

Germainetje

Hoeveel zouden wij kunnen krijgen voor ons huis.

Notaris

Voor ik binnenkwam, heb ik eens rond het huis gewandeld.

Ik denk, Nietwaar.....

Pas op, het is eigenlijk niet veel waard meer..

Er zijn veel kosten aan.

Maar ik denk dat je nog 30.000 Euro zou kunnen krijgen.

Nietwaar.

Maar op één voorwaarde natuurlijk.

Louis

30.000 euro, dat is niet veel.

Ik heb er tenslotte toch veel zelf aangedaan.

Het waren niet de goedkoopste materialen die ik gebruik heb.

Maar over welke voorwaarde heb je het?

Notaris

Als ik het huis mag verkopen.

Germainetje

Zou dat rap verkocht kunnen worden, Meneer de Notaris?

Notaris

Ik denk van wel.

Ik heb al iemand die geïnteresseerd is.

Die jongen heeft eigenlijk ook niet veel geld.

Maar ik heb gehoord dat zijn Oma zou bijspringen.

Annick

Nietwaar.

Notaris

(hij kijkt naar Annick en zegt..)

Juist....Nietwaar

Annick

Die jongen zou ik graag eens ontmoeten.

Notaris

Waarom?

Annick

Wel..iemand die een oma heeft met veel geld.

Dat is toch aantrekkelijk, hij moet niet mooi zijn.

Alleen maar veel, heel veel geld.

Dan zou ik misschien ook kunnen paardrijden, met mijn eigen paard.

Germainetje

Hoeveel zouden we nog moet bijleggen voor dat appartement,

(oma begint te lachen en de notaris kijkt maar raar)

Louis

U moet niet te veel op haar letten, Meneer de Notaris.

Ze heeft vandaag een klein ongevalletje gehad.

De dokters zeggen dat het van zelfs zal overgaan, maar haar doofheid niet.

Notaris

Eigenaardig....Eigenaardig.

Annick

Nietwaar

Notaris

(kijkt nu weer naar Annick)

Juist.....Nietwaar

Wat was je vraag ook weer mevrouw Germainetje?

Germainetje

Hoeveel we zouden moeten bijleggen.

Notaris

Heb je geld genoeg denk je.....

Nietwaar.

Oma

BANKROET....BANKROET.

Notaris

Wat heeft dat mens toch?

Eerst lacht ze en nu roep ze Bankroet!!

Joeri

Niet op letten.

Zo is ze al sinds haar ongevalletje.

Annick en Joeri

Nietwaar.

Notaris

Ja, we gaan voortdoen.

Mag ik jullie trouwboekje en identiteitskaart A.U.B.

Louis

Verdomme, waar ligt dat nu.

Mijn identiteitskaart zit in mijn portefeuille, maar ons trouwboekje....

Waar zou dat zijn?

Germainetje, weet jij waar ons trouwboekje is.

Annick

Hebben jullie wel eentje.

Louis

Natuurlijk hebben wij een trouwboekje.

Weet jij dat liggen, Germainetje?

Germainetje

Natuurlijk weet ik dat.

Het ligt in onze slaapkamerkast

Wacht ik ga het even halen

(Germainetje vertrekt door de deur naar de slaapkamer)

Louis

Gelukkig heb ik nog mijn vrouw.

Ik zou niet weten wat ik zou doen zonder vrouw.

Notaris

Ik wel!

Annick

Ben jij dan niet getrouwd?

Notaris

Neen, ik ben niet getrouwd en ik zou het nooit doen.

Nietwaar.

Annick

Met mij zeker niet..

Jij bent mijn type niet.

Notaris

Jij bent me er eentje geloof ik.

Als je zo voortdoet, zal je wel eens op je mannetje kunnen vallen.

Louis

Waar blijf ze nu?

Ze zit zo lang weg.

Joeri

(treiterend)

Ja, pa...

Een trouwboekje... dat moet u goed wegsteken, anders zou je constant er aan herinnerd worden wat je huwelijkse verplichtingen zijn.....

Nietwaar.

Germainetje

(ze komt binnen)

Hier is het.

Ik heb het gevonden.

Je hebt dat ook niet elke dag nodig, daarom moet je het goed verbergen.

Notaris.

Eigenlijk heb ik het niet echt nodig, alleen maar om de geboortedata van de kinderen.

Louis

Van de kinderen, mijn God.

De onze heb je toch ook nodig.
En onze huwelijksdatum..... heb je die niet nodig ..
En de datum van onze huwelijkscontract.

Joeri

Dat huwelijkscontract, pa,
Dat heb je niet nodig hoor.
Het is toch.. “ wie het langste leeft heeft de grootste armoede”
Nietwaar, Meneer de Notaris?
Hahahahah...

Louis

Ja, ventje lacht maar.

Germainetje

Maar, Meneer de Notaris.
Hoe komt dat, dat je dat allemaal nodig hebt.
Wij hebben toch geld genoeg.

Louis

Maar jij verstaat er ook niets van, geloof ik.
En als we geen geld genoeg hebben, wat zouden we dan doen, denk je?
(*Germainetje trekt haar schouders op*)
Je weet het niet hé?
Dan gaan we naar de bank.

Notaris

Naar de bank?
Zullen jullie nog wel een lening krijgen?

Louis

Maar neen,
Het geld van Oma.
Tenslotte gaan wij haar verzorgen en dat kost geld.

Germainetje

Ja, en aan dat geld moeten wij toch kunnen?
Onderhoudsgeld noemen ze dat.

Notaris

Ja, maar toch niet het spaarboekje van Oma.
Of haar aandelen.

Louis

Aandelen... aandelen?
Waar haalt jij dat uit?

Notaris

Wel jullie Oma heeft veel aandelen.
Ze zitten allemaal in haar kluis.

Germainetje – Louis – Annick

Aandelen?
In haar kluis?

Germainetje

Ik wis niet dat zij een kluis had.
En in welke bank?

Notaris

Dat kan ik u niet zeggen, zolang zij leeft.

Annick

Nu zijn we rijk?
(Annick staat recht - gaat naar haar broer en ze doet heel lief)
Broertje, mijn lieve schat.
Jij hebt toch niet veel nodig hé.
Moest jij nu eens een deeltje van jou aandeel aan mij geven.

Joeri

Waarom?

Annick

Jij gaat toch nooit trouwen.

Joeri

Wie zegt dat?

Annick

Allé...voor verpleegstertje spelen en doktertje...
Dat doet je toch niet als je volwassen bent, en je vriendje dan....

Joeri

Maar ik speel geen verpleegstertje of doktertje.
Ik zorg alleen maar voor Oma..
Dat zal ik mijn hele leven doen.
En wat dat vriendje betreft... hij is stapelzot van jou.

Annick

Van mij?
En heeft hij veel geld?

Joeri

Neen, geen roste cent.

Juist gelijk wij.
Wij hebben ook niets..allé, het is te zeggen, niet veel.

Annick

Dan mag je hem hebben.
(Annick gaat boos terug op haar stoel zitten)

Louis

Stop jullie maar.
Meneer de Notaris ...
Mag ik iets vragen?

Notaris

Natuurlijk.
Nietwaar.

Louis

Voor hoeveel aandelen heeft ze wel?

Notaris

Ze heeft wel voor
Eigenlijk mag ik dat niet zeggen?
Dat is ons beroepsgeheim.

Germainetje

Ga je nu verder met het invullen van de papieren?
Ik wil dat appartement, en daarmee basta.

Notaris

Maar ik heb helemaal geen appartement voor jullie?

Louis - Germainetje – Annick

Geen appartement?

Louis

Hoe kom je erbij, en wat komt je hier dan doen?
Wij zijn er naartoe geweest en hebben het gezien.
Er hing een brief aan de muur met daarop TE KOOP.
Toen zijn we naar de bakkerin geweest, zij zei dat het voor ons was.

Notaris

De bakkerin?.....
Neen, je moesten bij haar dochter zijn, zij is de eigenaar van die appartementen.

.....

(Germainetje en Louis kijken naar elkaar alsof ze de duivel gezien hebben)

Kijk Germainetje en Louis.
Nu moeten jullie eens goed luisteren.

Ik kom hier eigenlijk niet voor jullie.

Ik kom hier op vraag van Oma, en jullie moeten nu met haar overeenkomen.

Germainetje en Louis en Annick

MET OMA?

(Germainetje valt flauw en Oma begint te lachen)

Annick

Lap, dat krijg je ervan.

Joeri

Nog eentje die zal doof worden.

(Louis en Annick helpen Germainetje op haar stoel)

Louis

Haal vlug een nat washandje.

Annick

Ben al weg.

(Annick loopt snel de deur van de slaapkamers in en komt even rap terug met een natte doek)

Hier pa...

(pa legt de natte doek op het voorhoofd van Germainetje – zij komt bij)

Louis

Gaat het al een beetje?

Germainetje

Ja, het gaat.

Dank je wel.

Louis

Goed, blijf maar rustig op je stoel zitten

En Meneer de Notaris, waar waren we gebleven.

Notaris

Ja, dat je zal moeten overeenkomen met Oma.

Nietwaar.

Louis

Maar wij kunnen dat niet vragen aan Oma, zij is doof en dement.

Notaris

Ben je daar zeker van?

Louis

Natuurlijk.

Vraag het maar aan onze Joeri.

(Louis kijkt naar Joeri)

Het is toch juist hé, jongen wat de dokters gezegd hebben?

Notaris

Joeri ben jij daar zeker van?

Joeri

Heu...heu...

Ik weet het niet meer, wat ze juist gezegd hebben.

Louis

Maar Joeri toch.....

Oma

Laat maar jongen...je bent goed bezig.

Help mij even met dat spul hier.

Ik begin er al van te zweten.

(Joeri doet het verband van rond de arm van Oma – iedereen staat stom verbaasd te kijken en zeggen geen woord.

Behalve de Notaris die lichtjes staat te lachen.

Dan begint Oma het verband van rond haar hoofd af te wikkelen).

Bankroet..bankroet.

Jullie heb ik nu wel liggen.

Wat voor mensen zijn jullie.

Ik die dacht dat ik een eerlijke dochter had en dat zij met een eerlijke man getrouwd was.

Een mens kan zich toch wel lelijk vergissen.

Nietwaar, notaris?

Einde Zichtversie...